

ΚΥΡΙΑΚΗ Δ' ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ

ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΩΑΝΝΟΥ
ΤΟΥ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΣ ΤΗΣ «ΚΛΙΜΑΚΟΣ»

Τῶ ΣΑΒΒΑΤῶ ΕΣΠΕΡΑΣ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Μετὰ τὸν Προοιμακὸν καὶ τὴν συνήθη Στιχολογίαν εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους ι', καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα, τῆς Ὀκτωήχου ζ', καὶ τὰ παρόντα Προσόμοια τοῦ Ὁσίου γ', δευτεροῦντες τὸ α'.

Ἦχος πλ. δ'

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Πάτερ Ἰωάννη Ὅσιε, διαπαντὸς ἀληθῶς, τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι, τὰς ὑψώσεις ἔφερες, μελετῶν πρακτικώτατα, τὰ θεόπνευστα, λόγια πάνσοφε, καὶ τὴν ἐκεῖθεν, ἀναπηγάζουσαν, χάριν ἐπλούτησας, γεγονῶς μακάριος, τῶν ἀσεβῶν, πάντων τὰ βουλεύματα, καταστρεψάμενος.

Πάτερ Ἰωάννη ἐνδοξε, ταῖς τῶν δακρῦων πηγαῖς, τὴν ψυχὴν καθαιρόμενος, καὶ παννύχιος στάσεσι τὸν Θεὸν ἰλασκόμενος, ἀνεπτερώθης πρὸς τὴν ἀγάπην τὴν τούτου Μάκαρ, καὶ ὠραιότητα, ἧς ἐπαξίως νῦν ἀπολαύεις ἄληκτα, χαρμονικῶς, μετὰ τῶν συνάθλων σου, θεόφρον Ὅσιε.

Πάτερ Ἰωάννη Ὅσιε, ἀναπερώσας τὸν νοῦν, πρὸς Θεὸν διὰ πίστεως, κοσμικῆς συγχύσεως, ἐβδελύξω τὸ ἄστατον, καὶ τὸν Σταυρὸν σου, ἀναλαβόμενος τῷ Παντεπόπτη, κατηκολούθησας, σῶμα δυσήνιον ἀγωγαῖς ἀσκήσεως τῷ λογισμῷ, σθένει δουλωσάμενος τοῦ θείου Πνεύματος.

Δόξα... Ἦχος πλ. α'

Ὅσιε Πάτερ τῆς φωνῆς τοῦ Εὐαγγελίου, τοῦ Κυρίου ἀκούσας, τὸν Κόσμον κατέλιπες, τὸν πλοῦτον καὶ τὴν δόξαν εἰς οὐδὲν λογισάμενος· ὅθεν πᾶσιν ἐβόας· Ἀγαπήσατε τὸν Θεὸν καὶ εὐρήσετε χάριν αἰώνιον, μηδὲν προτιμήσατε τῆς ἀγάπης αὐτοῦ, ἵνα ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ εὐρήσητε ἀνάπαυσιν μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων, ὧν ταῖς ἰκεσίαις Χριστὲ φύλαξον, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον
τὸ τῆς Ὀκτωήχου

Ἀπόστιχα Ἀναστάσιμα τὰ κατ' Ἀλφάβητον

Δόξα... τοῦ Ὁσίου

Ἰδιόμελον Ἦχος β'

Τὸν ἐπὶ γῆς Ἄγγελον, καὶ ἐν οὐρανοῖς ἄνθρωπον Θεοῦ, τοῦ κόσμου τὴν εὐκοσμίαν, τὴν τρυφὴν τῶν ἀγαθῶν καὶ τῶν ἀρετῶν, τῶν Ἀσκητῶν τὸ καύχημα Ἰωάννην τιμῆσωμεν· πεφυτευμένος γὰρ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, ἐξήγηθησε δικαίως, καὶ ὡσεὶ κέδρος ἐν ἐρήμῳ ἐπλήθυνε τὰ ποίμνια Χριστοῦ, τῶν λογικῶν προβάτων, ἐν Ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον
Ἦχος ὁ αὐτὸς

Ὡ θαύματος καὶ νοῦ, πάντων τῶν πάλαι θαυμάτων! τίς γὰρ ἔγνω μητέρα ἄνευ ἀνδρὸς τετοκυῖαν, καὶ ἐν ἀγκάλαις φέρουσαν, τὸν ἅπασαν τὴν Κτίσιν περιέχοντα; Θεοῦ ἐστὶ βουλή τὸ κυηθέν, ὃν ὡς βρέφος Πάναγνε, σαῖς ὠλέναις βαστάσασα καὶ μητρικὴν παρρησίαν πρὸς αὐτὸν κεκτημένη, μὴ παύσῃ δυσωποῦσα, ὑπὲρ τῶν σὲ τιμώντων, τοῦ οἰκτειρῆσαι καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον

Καὶ τοῦ Ὁσίου

Ἦχος πλ. δ' [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Ταῖς τῶν δακρῦων σου ροαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώργησας, καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἕκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας, καὶ γέγονας φωστήρ, τῇ Οἰκουμένῃ λάμπων τοῖς θαύμασιν

Ἰωάννη Πατὴρ ἡμῶν ὅσιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον

Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας ἀγαθὲ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ Ἐγερσιν δείξας ὡς Θεός, μὴ παρίδης οὐς ἐπλασας τῇ χειρὶ σου, δείξον τὴν φιλανθρωπίαν σου ἐλεῆμον, δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν καὶ σῶσον Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚῃ ΠΡΩΪ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον, καὶ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, ψάλλονται τὰ Ἀναστάσιμα Εὐλογητάρια.

Εἶτα οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ Ἦχου. Πᾶσα πνοὴ καὶ τὸ Ἐωθινὸν ἐνδιάτακτον Εὐαγγέλιον.

Μετὰ δὲ τό, Ἀνάστασιν Χριστοῦ καὶ τὸν Ν', ψάλλομεν τὰ Ἰδιόμελα ταῦτα.

Δόξα...

Τῆς μετανοίας ἀνοιξόν μοι πύλας Ζωοδότα· ὀρθρίζει γὰρ τὸ πνεῦμά μου πρὸς Ναὸν τὸν ἅγιόν σου, ναὸν φέρον τοῦ σώματος, ὅλον ἐσπιλωμένον· Ἄλλ' ὡς Οἰκίρμων κάθαρον εὐσπλάγχνῳ σου ἐλέει.

Καὶ νῦν ... Ὅμοιον

Τῆς σωτηρίας εὐθυνόν μοι τρίβους Θεοτόκε· αἰσχροῖς γὰρ κατερρύπωσα τὴν ψυχὴν ἀμαρτίαις, ὡς ραθύμως τὸν βίον μου, ὅλον ἐκδαπανήσας, ταῖς σαῖς πρεσβείαις ρῦσαι με πάσης ἀκαθαρσίας.

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός...

Ἦχος πλ. β'

Τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων μοι δεινῶν ἐννοῶν ὁ τάλας, τρέμω τὴν φοβερὰν ἡμέραν τῆς Κρίσεως, ἀλλὰ θαρρῶν εἰς τὸ ἔλεος τῆς εὐσπλαγχνίας σου, ὡς ὁ Δαυὶδ βοᾷ σοι· Ἐλέησόν με ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Εἶτα οἱ Κανόνες. Ὁ Ἀναστάσιμος μετὰ τοῦ τῆς Θεοτόκου εἰς ς', τοῦ Τριωδίου εἰς δ' καὶ τοῦ Ὁσίου εἰς δ'.

Ὁ Κανὼν τοῦ Τριωδίου

Ὡδὴ α' Ἦχος πλ. α'

Τῷ σωτῆρι Θεῷ [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Ὡμοιωθὴν Χριστέ, τῷ ἐν χερσὶ τῶν ληστῶν περιπεσόντι, καὶ τυπτήμασιν ἡμιθανεῖ ὑπὸ τούτων, καταλειφθέντι Σωτῆρ, κἀγὼ οὕτω πέπληγμαί, ταῖς ἀμαρτίαις μου.

Μὴ παρίδης ἐμέ, τὸν ἀσθενοῦντα δεινῶς, ἐβόα Σῶτερ ὀδυρόμενος, εἰς τοὺς ληστὰς ὁ τὸν πλοῦτον ἀποσυλήσας σου, κἀγὼ οὕτω δέομαι· οἴκτειρον σῶσόν με.

Ἰατρεύσας ἐμέ, τὸν μαστιχθέντα τὸν νοῦν, ταῖς ἀμαρτίαις ἐν ταῖς μαστιξίν, ὑπὸ ληστῶν τῶν ἀδίκων καὶ πονηρῶν λογισμῶν, Χριστέ Σωτὴρ σῶσόν με, ὡς πολυέλεος.

Θεοτοκίον

Ἄχραντε Μήτηρ Χριστοῦ, τὸν σαρκωθέντα ἐκ σοῦ καὶ ἐκ τῶν κόλπων τοῦ Γεννήτορος, μὴ ἐκφοιτήσαντα Θεόν, ἀπαύστως πρέσβευε, ἐκ πάσης περιστάσεως σῶσαι οὐς ἐπλασεν.

Κανὼν τοῦ Ὁσίου. Ποίημα Ἰγνατίου.

Ἦχος πλ. δ'

Ἦγρὰν διοδοῦσας [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Ἐν φωτὶ ἀύλῳ καὶ νοητῷ, ἐκ τῆς κατηφείας, τῶν ἐνύλων ἀναδραμῶν, Ἰωάννη Ὅσιε λιταῖς σου, ταῖς

πρὸς τὸν Κύριόν με φώτισον.

Ὡς τῆς ἐγκρατείας τὸν γλυκασμόν, θηλάσας ἀπόσω, τὴν πικρίαν τῶν ἡδονῶν· ὅθεν ὑπὲρ μέλι καὶ κηρίον, ἡδύνεις Πάτερ τὰς αἰσθήσεις ἡμῶν.

Ἐπιβὰς τῷ ὕψει τῶν ἀρετῶν, καὶ τὰς χαμαιζήλους, διαπτύσας τῶν ἡδονῶν, γλυκασμὸς ἐδείχθης σωτηρίας, Ὅσιε Πάτερ τῷ ποιμνίῳ σου.

Θεοτοκίον

Σοφίαν καὶ Λόγον ἢ τοῦ Πατρός, ἀφράστως τεκοῦσα, τῆς ψυχῆς μου τὸ χαλεπὸν, θεράπευσον τραῦμα καὶ καρδίας, τὴν ἀλγηδόνα καταπράυνον.

Καταβασία [TO AKOYTE](#)

«Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῇ Βασιλίδι Μητρὶ, καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ἄσω γηθόμενος, ταύτης τὰ θαύματα».

Ῥδὴ γ'

Στερέωσον ἡμᾶς [TO AKOYTE](#)

Ὁδῶ ἐν τῇ τοῦ βίου Χριστὲ δεινῶς ὀδεύων τετραυμάτισμαι, ὑπὸ ληστῶν ἐν τοῖς πάθεσιν, ἀλλ' ἀνάστησόν με δέομαι.

Ἐσύλησαν τὸν νοῦν μου λησταί, καὶ ἔλιπόν με ἐν τοῖς μώλωψιν, ἡμιθανῆ τῶν πταισμάτων μου ἀλλὰ ἴασαί με Κύριε.

Ἐγύμνωσάν με Σῶτερ Χριστέ, τῶν ἐντολῶν σου τὰ παθήματα, καὶ ἡδοναῖς μεμαστίγωμαι, ἀλλ' ἐπίχεέ μοι ἔλεος.

Θεοτοκίον

Ἰκέτευε ἀπαύστως Ἀγνή, τὸν προελθόντα ἐκ λαγόνων σου ῥυσθῆναι πλάνης διαβόλου τοὺς ὑμνοῦντάς σε Θεόνυμφε.

Ἄλλος

Σὺ εἶ τὸ στερέωμα [TO AKOYTE](#)

Ἐφλεξας τῷ ἄνθρακι, τῷ τῆς ἀσκήσεως Ὅσιε, τὴν τῶν παθῶν, ἄκανθαν καὶ θάλπεις, Μοναστῶν τὰ συστήματα.

Μύρον ἀγιάσματος ἐκ τῶν ἀσκητικῶν Ὅσιε ἀρωμάτων, ὅλος συνετέθης, εἰς ὁσμὴν εὐωδίας Θεοῦ.

Νόμοις τοῖς ἀσκήσεως ἐμμελετῶν τὰ πάθη ἐβύθισας, ὥσπερ ἄλλους, πρὶν Φαραωνίτας, τῇ ροῇ τῶν δακρύων σου.

Θεοτοκίον

Στῆσόν μου τὸν ἄστατον, τῶν λογισμῶν ἀγνή τάραχον Μητέρα Θεοῦ, τὴν πρὸς τὸν Υἱόν σου, κατευθύνουσα κίνησιν.

Καταβασία [TO AKOYTE](#)

«Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα καὶ ἀφθονος πηγὴ, θίασον συγκροτήσαντας πνευματικόν, στερέωσον· καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.»

Κάθισμα Τοῦ Τριωδίου

Ἦχος πλ. α' Τὸ ξένον τῆς Παρθένου [TO AKOYTE](#)

Τὸν ἄχραντον Σταυρόν, σου Σωτῆρ ἡμῶν ὡς ὄπλον σωτηρίας κατέχοντες, ἐν αὐτῷ σοι βοῶμεν· Σῶσον ἡμᾶς, ὁ παθῶν ἐκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν, ὁ πάντων Θεὸς ὡς πολυέλεος.

Δόξα... Κάθισμα τοῦ Ὁσίου

Ἦχος δ' Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ [TO AKOYTE](#)

Ταῖς ἀρεταῖς πρὸς οὐρανὸν ἀναλάμψας, καταπηξάμενος σαφῶς ἐπανήλθης, πρὸς θεωρίας ἄπλετον βυθὸν εὐσεβῶς, πάσας στηλιτεύσας μὲν, τῶν Δαιμόνων ἐνέδρας, σκέπεις ἐκ τῆς λώβης δέ, τοὺς ἀνθρώπους τῆς τούτων, ὧ Ἰωάννη, κλιμαξ ἀρετῶν· καὶ νῦν πρεσβεύεις σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον Ὅμοιον

Ὁ ἐπὶ θρόνου Χερουβὶμ καθεζόμενος, καὶ ἐν τοῖς κόλποις τοῦ πατρὸς ἀυλιζόμενος, ὡς ἐπὶ θρόνου κάθηται ἁγίου αὐτοῦ· Δέσποινα ἐν κόλποις σου σαρκικῶς ὁ Θεὸς γάρ, οὕτω βασιλεύσας τε, ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη, καὶ συνετῶς νῦν ψάλλομεν αὐτῷ, ὃν ἐκδυσώπει σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

Ῥδὴ δ'

Εἰσακήκοα Κύριε [TO AKOYTE](#)

Λησταί μου ἐσύλησαν, τὴν ἐργασίαν τὴν ἔνθεον, καὶ κατέλιπόν με, ταῖς πληγαῖς τιμωρούμενον.

Ἐξέδυσάν Σωτὴρ με, τῶν ἐντολῶν σου, οἱ ἄστατοι λογισμοί μου· ὅθεν μεμαστίγωμαι πταιίσμασι.

Λευίτης τοῖς μάλωπι τραυματισθέντα ὡς εἶδέ με παρῆλθε Σωτήρ μου, ἀλλὰ σύ με διάσωσον.

Θεοτοκίον

Κυρίως δοξάζομεν σὲ Θεοτόκε ἀνύμφευτε, καὶ τῷ σῶ λιμένι, οἱ πιστοὶ καταφεύγομεν.

Ἄλλος

Εἰσακήκοα Κύριε [TO AKOYTE](#)

Ὡς λειμῶν εὐωδέστατος, καὶ τῶν ἀρετῶν Παράδεισος ἔμψυχος, τὴν ἐγκράτειαν ἐξήνθησας, δι' ἧς πάντας ἔθρεψας τοὺς τιμῶντάς σε.

Νομοθέτην ἀσκήσεως, καὶ τῶν μοναστῶν κανόνα πραότατον, ὡς Μωσῆν σε καὶ Δαυὶδ ἀληθῶς, κεκτημένοι Πάτερ μακαρίζομεν.

Φυτευθεὶς ἐν τοῖς ὕδασι, τοῖς τῆς ἐγκρατείας, ὠφθης μακάριε, κλῆμα Πάτερ εὐθαλέστατον εὐσεβείας βότρυας προβαλλόμενον.

Θεοτοκίον

Ὑπὸ χρόνον γενόμενον, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς ἀχρόνως ἐκλάψαντα Θεομητορ ἡμῖν τέτοκας, ὃν δυσώπει σῶσαι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Καταβασία [TO AKOYTE](#)

«Τὴν ἀνεξιχνίαστον θεῖαν βουλήν, τῆς ἐκ τῆς Παρθένου σαρκώσεως, σοῦ τοῦ Ὑψίστου, ὁ Προφήτης, Ἀββακούμ, κατανοῶν ἐκραύγαζε· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε».

Ῥδὴ ε'

Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες [TO AKOYTE](#)

Ἰησοῦ ἐπίσκεψαι, τοὺς μάλωπας ψυχῆς τῆς ἐμῆς, καθάπερ πάλαι, τὸν ἐν χερσὶ πεσόντα ληστῶν, καὶ ἰάτρευσόν μου, Χριστέ, τὸ ἄλγος δέομαι.

Ἀλγεινῶς ταῖς μάστιξιν, ἠσθένησε ψυχὴ μου Χριστέ ταῖς τῶν πταισμάτων, καὶ ἔνθεν γυμνὸς περικίμαι, ἀρετῶν ἐνθέων, καθικετεύω, Σῶσόν με.

Ἰερεὺς ὡς εἶδέ με, καὶ Λευίτης οὐκ ἴσχυσε σαφῶς· παρῆλθον γάρ με, ἀλλ' αὐτὸς ὡς εὐσπλαγχνος, νῦν τὴν σωτηρίαν, παρέσχες καὶ διέσωσας.

Θεοτοκίον

Μὴ παρίδης Δέσποτα, τὸν δειλαιὸν ἐμὲ δυσωπῶ τὸν μαστιχθέντα τὸν νοῦν ἀλγεινῶς ὑπὸ ληστῶν, ἀλλ' οἰκτείρησον πρεσβείαις Σωτήρ τῆς κησάσης σε.

Ἄλλος

Ἴνα τί με ἀπόσω [TO AKOYTE](#)

Σβέσας πάντα τὰ πάθη δρόσω τῶν ἀγώνων σου, Πάτερ μακάριε, δαμιλῶς ἀνῆψας, τῷ πυρὶ τῆς ἀγάπης καὶ πίστεως, ἐγκρατείας λύχνον, καὶ φωτισμὸς τῆς ἀπαθείας, καὶ ἡμέρας υἱὸς ἐχρημάτισας.

Τὸν τῆς πίστεως βότρυν, θεῖα γεωργία σου, Πάτερ ἐξέθρεψας, καὶ ληνοῖς ἀπέθου, καὶ ἐξέθλιψας πόνοις ἀσκήσεως, καὶ κρατῆρα πλήσας, πνευματικὸν τῆς ἐγκρατείας, κατευφραίνεις καρδίας τῆς ποιμνῆς σου.

Ὑπομείνας γενναίως, προσβολὰς καὶ στίγματα, τῶν ἐναντίων ἐχθρῶν, ἀνεδείχθης στῦλος, καρτερίας

στηρίζων τὴν ποιμνὴν σου, βακτηρία θεία, ἐπὶ νομὰς τῆς ἐγκρατείας, καὶ ἐφ' ὕδωρ ἐκτρέφων Μακάριε.

Θεοτοκίον

Ῥήσσει σῶν χειλέων, Πάναγνε ἐπόμενοι, σὲ μακαρίζομεν· μετὰ σοῦ γὰρ ὄντως, μεγαλεῖα ποιήσας ὁ Κύριος, ἐμεγάλυνέ σε, καὶ ἀληθῆ Θεοῦ Μητέρα, γεννηθεὶς ἐκ γαστροῦ σου ἀνέδειξεν.

Καταβασία [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

«Ἐξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θεία δόξῃ σου· σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἔσχες ἐν μήτρᾳ, τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, καὶ τέτοκας ἄχρονον Υἱόν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε, σωτηρίαν βραβεύοντα».

Ῥδὴ ς'

Ἐκύκλωσέ με ἄβυσσος [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Τοῖς πάθεσιν ἠγάλωσα, τὸν βίον τὸν ἐνθεον Δέσποτα, καὶ ὄλωσ τὸις πταίσμασι, δεινῶς μαστιζόμενος, κατέφυγόν σοι, οἰκτείρησόν με δέομαι.

Ἀφήρπασαν τὸν πλοῦτόν μου, καὶ ὡσπερ νεκρόν με κατέλιπον, λησται τοῖς παθήμασι, τὸν νοῦν μου μαστίξαντες, ἀλλ' οἰκτείρησας, διάσωσόν με Κύριε.

Ὡς εἶδεν ὁ Λευίτης μου, μαστίγων τὸ ἄλγος, τοὺς μάλωπας μὴ φέρων παρηλθέ με, αὐτὸς δὲ Φιλάνθρωπε, κατέχεάς μοι, τὸ πλούσιόν σου ἔλεος.

Θεοτοκίον

Βάτον σε ἀκατάφλεκτον, καὶ ὄρος καὶ κλίμακα ἔμψυχον, καὶ πύλην οὐράνιον, ἀξίως δοξάζομεν, Μαρία ἔνδοξε, Ὁρθοδόξων καύχημα.

Ἄλλος

Ἰάσθητί μοι Σωτήρ [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Ἐδέξω ἐν τῇ ψυχῇ, τὸν θεῖον πλοῦτον τοῦ Πνεύματος, τὴν ἄμεμπτον προσευχὴν, ἀγνείαν σεμνότητα, ἀγρυπνίαν σύντονον, ἐγκρατείας πόνους, δι' ὃν οἶκος ἐγνωρίσθης Θεοῦ.

Ἐγὼ τῆς κάτω Σοφῆ παρέδραμες τὴν εὐτέλειαν, ἀύλω δὲ προσευχῇ τὸν νοῦν ἀνεπτέρωσας, καὶ τῆς ἄνω λήξεως, ὄφθης κληρονόμος, διὰ βίου τελειότητα.

Ἰδρῶσιν ἀσκητικοῖς, τοὺς ἀνθρακας τῶν βελῶν τοῦ ἐχθροῦ, κατέσβεσας ἀληθῶς, καὶ τὸ πῦρ τῆς πίστεως, ἐκλάμπας κατέφλεξας, τὰ τῆς ἀπιστίας, τῶν αἰρέσεων φρυάγματα.

Θεοτοκίον

Ἐξέλαμψεν ἐκ Σιών, ἡ τοῦ Ἐψίστου εὐπρέπεια, τὸ πρόβλημα τῆς σαρκός, καθ' ἑνωσιν ἄρρητον, ἐκ σοῦ Ἀπειρόγαμε, περιβεβλημένη, καὶ τὸν Κόσμον κατεφώτισε.

Καταβασία [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

«Τὴν θεῖαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦντες ἐορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν δοξάζοντες».

Κοντάκιον Ἦχος δ'

Ἐπεφάνης σήμερον [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Ἐν τῷ ὕψει Κύριος, τῆς ἐγκρατείας, ἀληθῆ σε ἔθετο, ὡσπερ ἀστέρα ἀπλανῆ, φωταγωγοῦντα τὰ πέρατα, καθηγητὰ Ἰωάννη Πατὴρ ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος

Οἶκον Θεοῦ ὡς ἀληθῶς, σαυτὸν εἰργάσω Πάτερ, ταῖς θεαῖς ἀρεταῖς σου, σαφῶς κατακοσμήσας, ὡσπερ χρυσίον τηλαυγές, πίστιν ἐλπίδα καὶ ἀγάπην ἀληθῆ, θεῖους θεσμούς ἐκθέμενος, ἐγκρατεία ἀσκήσας ὡς ἄσαρκος, φρόνησιν, ἀνδρείαν, σωφροσύνην κτησάμενος ταπεινώσιν, δι' ἧς ἀνυψώθης· διὸ καὶ ἐφωτίσθης εὐχαῖς ἀενάοις, καὶ τοῦ οὐρανοῦ κατέλαβες τὰς σκηνώσεις, καθηγητὰ Ἰωάννη Πατὴρ ἡμῶν.

Συναξάριον

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ τετάρτῃ τῶν Νηστειῶν, μνήμην ποιοῦμεν τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, τοῦ Συγγραφέως τῆς Κλίμακος.

Στίχοι

Ὁ σάρκα καὶ ζῶν νεκρὸς ὢν Ἰωάννης,
Αἰωνίως ζῆ, καὶ νεκρὸς φανεῖς ἄπνους.
Σύγγραμμα λιπῶν Κλίμακα τῆ ἀνόδῳ,
Δείκνυσιν αὐτοῦ πορείαν τῆς ἀνόδου.

Ταῖς αὐτοῦ πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ῥδὴ ζ'

Ὁ ὑπερυψούμενος [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Ληστὰὶ περιέπεσαν ἐπ' ἐμέ τὸν δαίλιον, καὶ μάστιξιν ἔλιπον νεκρὸν ὡσπερ ἄπνουν με· διό σε ἱκετεύω, ὁ Θεὸς ἐπίσκεψαί με.

Τὸν νοῦν μου ἐσύλησαν λογισμοὶ οἱ ἄστατοι καὶ πλήξαντες πάθεσι, νεκρὸν με ἔλιπον, τῷ πλήθει τῶν πταισμάτων, ἀλλὰ Σῶτερ ἴασαί με.

Ὡς εἶδε Λευίτης με, ταῖς πληγαῖς ὀδυνώμενον, μὴ φέρων τοὺς μάλωπας, διὰ τὸ ἀνιάτον παρηλθέ με Σωτῆρ μου, ἀλλ' αὐτὸς ἰάτρευσόν με.

Θεοτοκίον

Σὺ ὁ ἐκ Παρθένου με σαρκωθεὶς διέσωσας, τοῖς μάλωπι χέας μου, τὸ πλούσιον ἔλεος Χριστὲ τῶν οἰκτιρμῶν σου, διὰ τοῦτό σε δοξάζω.

Ἄλλος

Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Ἐν τῇ γλῶσῃ τῆς ἄνω, βασιλείας, τὴν ποιμνὴν Πάτερ ἐξέθρεψας καὶ ῥάβδῳ τῶν δογμάτων, τοὺς θῆρας ἀπελάσας, τῶν αἰρέσεων ἔψαλλες· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἐν τῇ ἄνω εἰσηλθες, νυμφικῇ εὐωχίᾳ, τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ, στολὴν ἐνδεδυμένος ἀξίαν τοῦ καλοῦντος, ἐν ᾧ καὶ ἀνεκλίθης βοῶν· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Μὴ βραχεὶς ἀμαρτίαις, ποταμὸς ἀνεδείχθης, τῆς ἐγκρατείας Πάτερ λογισμοὺς κατακλύζων, καὶ ῥύπον ἐκκαθαίρων, τῶν βοώντων ἐκ πίστεως· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον

Ἐκ γαστρὸς σου προῆλθε, σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου τῶν ὄλων Κύριος· διό σε Θεοτόκον, φρονοῦντες ὀρθοδόξως, τῷ Υἱῷ σου κραυγάζομεν· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Καταβασία [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

«Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες, παρὰ τὸν Κτίσαντα, ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλήν· ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἔψαλλον· Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ».

Ῥδὴ η'

Σοὶ τῷ παντουργῷ [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Ὑπὸ τῶν ληστῶν τῶν λογισμῶν μου Σῶτερ διέφθειρα βίον μου πταισμάτων μάστιξιν· ὅθεν τῆς θείας γεγύμνωμαι εἰκόνας σου τοῦ φιλανθρώπου Θεοῦ ἀλλ' οἴκτειρόν με.

Ἦλθες ἐπὶ γῆς, ἐκ τῶν ὑψίστων Σῶτερ, οἰκτεῖρας τὸν μάστιξι, τραυματισθέντα με, ὅλον πταισμάτων τοῖς μάλωψιν οἰκτίρμον, καὶ ἐξέχεάς μοι, Χριστὲ τὸ ἔλεός σου.

Σῶμα καὶ ψυχὴν, σὺ ὁ Δεσπότης Σῶτερ, ἀντίλυτρον δέδωκας ἐμοῦ καὶ ἔσωσας, ὅλου πταισμάτων, ἐσμῷ τραυματισθέντος, ἐν ταῖς ἀνιάτοις, πληγαῖς ὡς ἐλεήμων.

Θεοτοκίον

Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν, θεανδρικῶ τῷ λόγῳ, τεκοῦσαν τὸν Κύριον, καὶ παρθενεύουσαν, πάντα τὰ ἔργα, Παρθένε εὐλογοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εἰρμὸς ἄλλος.

Τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Στήλην σε ἔμπνουν ὡς ἀληθῶς καὶ εἰκόνα ἐγκρατείας Πάτερ κεκτημένοι πάντες σου τὴν μνήμην τιμῶμεν Ἰωάννη.

Θίασος χαίρει τῶν Μοναστῶν, καὶ χορεύει, τῶν Ὁσίων δῆμος καὶ Δικαίων· στέφος γὰρ ἀξίως, σὺν τούτοις ἐκομίσω.

Ὁραϊσμένος ταῖς ἀρεταῖς εἰς νυμφῶνα τῆς ἀρρήτου δόξης συνεισηλθες, ὕμνον ἀναμέλπων, Χριστῷ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Τοὺς βοηθείας τῆς παρὰ σοῦ δεομένους μὴ παρίδης Παρθένε ὕμνουντας καὶ ὑπερυψοῦντάς σε Κόρη εἰς αἰῶνας.

Καταβασία [TO AKOYTE](#)

«Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην ἄπασαν, ἀγείρει ψάλλουσαν· Τὸν Κύριον ὕμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Ὡδή θ'

Ἡσαΐα χόρευε [TO AKOYTE](#)

Ἐντολὰς σου Δέσποτα μὴ φυλάξας, γνώμη ἐμαυτοῦ, τοῖς πάθεσιν ὑπελθῶν, τοῖς τῶν ἡδονῶν, γεγύμνωμαι χάριτος, καὶ ταῖς πληγαῖς ἔρριμμα γυμνός· ὅθεν αἰτοῦμαί σε, τὸν Σωτῆρα διασῶσαί με.

Οὐ Λευίτης ἴσχυσεν, ἀποσμηξαί, μάλωπας ἐμούς, ἀλλ' ἦλθες ὁ ἀγαθός, πρὸς με συμπαθῶς καὶ ἔχεας ἔλεος σῶν οἰκτιρμῶν, Σῶτερ ἐπ' ἐμὲ ὡσπερ πανάριστος, ἰατρός με ἰασάμενος.

Ὡς ὑπάρχων εὐσπλαγχνος, κατοικτεῖρας ἔσωσας Χριστέ τὸν μάστιξιν ἀλγεινῶς, ὑπὸ τῶν ληστῶν, Σωτῆρ μαστιχθέντα με καὶ τὴν ψυχὴν σῶμά τε σαυτοῦ ὡσπερ δηνάρια δύο δέδωκας ἀντίλυτρον.

Θεοτοκίον

Ἐπεὶ νοῦν ὁ τόκος σου, Θεομήτορ· ἄνευ γὰρ ἀνδρός, ἡ σύλληψις ἐν σοὶ καὶ παρθενικῶς, ἡ κύησις γέγονεν· καὶ γὰρ Θεός, ἐστὶν ὁ τεχθεὶς· Ὅν μεγαλύνοντες, σὲ Παρθένε μακαρίζομεν.

Ἄλλος

Τὴν Ἀγνὴν ἐνδόξως [TO AKOYTE](#)

Ἰατῆρ νοσοῦντων ἐν πταίσμασι θεόθεν Μακάριε, ἐλατῆρ δὲ ἐδείχθης καὶ διώκτης τῶν πονηρῶν πνευμάτων· διό σε μακαρίζομεν.

Τὴν γῆν ὡς φθορᾶς οἰκητήριον, κατέλιπες Πάτερ, καὶ εἰς γῆν κατεσκήνωσας, τῶν πραέων, καὶ σὺν αὐτοῖς ἀγάλλη, τῆς θείας ἀπολαύων τρυφῆς.

Σήμερον ἡμέρα ἐόρτιος· πάντα συγκαλεῖ γὰρ τῶν μοναζόντων τὰ ποιμνία, εἰς χορείαν πνευματικὴν, τράπεζαν, καὶ βρῶσιν ἀκηράτου ζωῆς.

Θεοτοκίον

Ὁ ἐν σοὶ σκηνωσας Πανάμωμε, τὸν πρὶν τοὺς γενάρχας κακοτρόπως πτερνίσαντα, βροτοκτόνον καταβαλῶν, ἐτέχθη, καὶ πάντας ἡμᾶς ἔσωσε.

Καταβασία [TO AKOYTE](#)

«Ἄπας γηγενής, σκιρτάτω τῷ πνεύματι λαμπαδουχούμενος, πανηγυρίζετω δέ, ἀύλων Νόων φύσις γεραίρουσα, τὴν ἱερὰν πανήγυριν, τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω· Χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε Ἀγνὴ ἀειπάρθενε».

Ἐξαποστειλάριον

Τὸ Ἐωθινὸν Ἀναστάσιμον

Καὶ τοῦ Ὁσίου

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε [TO AKOYTE](#)

Τοῦ κόσμου τὴν εὐπάθειαν, ὡς μοχθηρὰν ἐξέκλινας, καὶ ἀτροφία τὴν σάρκα, μαράνας ἀνεκαίνισας,

ψυχῆς τὸν τόνον Ὅσιε, καὶ δόξαν κατεπλούτησας, οὐράνιον αἰοίδιμε· διὸ μὴ παύση πρεσβέων ὑπὲρ ἡμῶν Ἰωάννη.

Θεοτοκίον Ὅμοιον

Κυρίως Θεοτόκον σε, ὁμολογοῦμεν Δέσποινα, οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι· καὶ γὰρ Θεὸν ἐκύησας, ἀπορρήτως τὸν λύσαντα, διὰ Σταυροῦ τὸν θάνατον, πρὸς ἑαυτὸν δ' ἐλκύσαντα, Ὅσιων δήμους, μεθ' ὧν σε, ἀνευφημοῦμεν Παρθένε.

Εἰς τοὺς Α ἴ ν ο υ ς

Ψάλλομεν τὰ Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωῆχου.

Δόξα... Τὸ παρὸν Ἰδιόμελον

Ἦχος α'

Δεῦτε ἐργασώμεθα ἐν τῷ μυστικῷ ἀμπελῶνι καρποὺς μετανοίας, ἐν τούτῳ ποιούμενοι οὐκ ἐν βρώμασι καὶ πόμασι κοπιῶντες, ἀλλ' ἐν προσευχαῖς καὶ νηστείαις τάς ἀρετὰς κατορθοῦντες, τούτοις ἀρεσκόμενος, ὁ Κύριος τοῦ ἔργου δηνάριον παρέχει δι' οὗ ψυχὰς λυτροῦται, χρέους ἀμαρτίας, ὁ μόνος πολυέλεος.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε· διὰ γὰρ τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, ὁ Ἄδης ἠχμαλώτισται, ὁ Ἄδὰμ ἀνακέκληται, ἡ κατάρρα νενέκρωται, ἡ Εὐὰ ἠλευθέρωται, ὁ θάνατος τεθανάτωται, καὶ ἡμεῖς ἐξωοποιήθημεν· διὸ ἀνυμνοῦντες βοῶμεν· Εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ οὕτως εὐδοκήσας, δόξα σοι.

Δοξολογία μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις

Εἰς τὴν Λειτουργίαν

Τὰ Τυπικά, οἱ Μακαρισμοὶ τῆς Ὀκτωῆχου καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Τριωδίου ἡ ς' Ὁδῆ,

Ὁ Ἀπόστολος

Προκείμενον Ἦχος βαρὺς

Κύριος ἰσχὺν τῷ λαῷ αὐτοῦ δώσει.
Στίχ. Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ υἱοὶ Θεοῦ.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου, τὸ Ἀνάγνωσμα

(Κεφ ς', 13-20)

Ἀδελφοί, τῷ Ἀβραάμ ἐπαγγειλάμενος ὁ Θεὸς ἐπεὶ κατ' οὐδενὸς εἶχε μείζονος ὁμόσαι, ὥμοσε καθ' ἑαυτοῦ, λέγων· Ἦ μὴν εὐλογῶν εὐλογήσω σὲ καὶ πληθύνων πληθυνῶ σε. Καὶ οὕτω μακροθυμήσας, ἐπέτυχε τῆς ἐπαγγελίας. Ἄνθρωποι μὲν γὰρ κατὰ τοῦ μείζονος ὁμνύουσι, καὶ πάσης αὐτοῖς ἀντιλογίας πέρας, εἰς βεβαίωσιν, ὁ ὄρκος. Ἐν ᾧ περισσώτερον βουλόμενος ὁ Θεὸς ἐπιδειξάτω τοῖς κληρονόμοις τῆς ἐπαγγελίας, τὸ ἀμετάθετον τῆς βουλῆς αὐτοῦ ἐμεσίτευσεν ὄρκῳ, ἵνα διὰ δύο πραγμάτων ἀμεταθέτων, ἐν οἷς ἀδύνατον ψεύσασθαι Θεόν, ἰσχυρὰν παράκλησιν ἔχωμεν οἱ καταφυγόντες, κρατῆσαι τῆς προκειμένης ἐλπίδος. Ἦν ὡς ἄγκυραν ἔχομεν τῆς ψυχῆς, ἀσφαλῆ τε καὶ βεβαίαν καὶ εἰσερχομένην εἰς τὸ ἐσώτερον τοῦ καταπετάσματος, ὅπου πρόδρομος ὑπὲρ ἡμῶν εἰσῆλθεν Ἰησοῦς, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ, Ἀρχιερεὺς γενόμενος εἰς τὸν αἰῶνα.

Ἀλληλοῦια Ἦχος βαρὺς

Ἄγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ.

Εὐαγγέλιον, Κατὰ Μάρκον

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἄνθρωπός τις προσῆλθε...

Κοινωνικὸν

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Ἀλληλούϊα.